

Lietz, Natalia

Wykład o oderwaniu myśli od bytu : preliminaria do wykładu o studium Bogdana Suchodolskiego "Dusza niemiecka w świetle filozofii" (1945)

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 54/3-4, 340-341

2009

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dyskusję zakończył Dyrektor IHN PAN, dziękując prelegentom oraz pozostałym zebranym za wzięcie udziału w spotkaniu.

Natalia Lietz
Instytut Historii Nauki PAN
Warszawa

WYKŁAD O ODERWANIU MYŚLI OD BYTU.
PRELIMINARIA DO WYKŁADU O STUDIUM
BOGDANA SUCHODOLSKIEGO
„DUSZA NIEMIECKA W ŚWIETLE FILOZOFII” (1945)

Dnia 15 maja 2009 r. w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk w Pałacu Staszica w Warszawie odbyło się posiedzenie seminaryjne *Filozoficzne problemy podstaw wiedzy*, podczas którego swój wykład zatytułowany *O oderwaniu myśli od bytu. Preliminaria do wykładu o studium Bogdana Suchodolskiego „Dusza niemiecka w świetle filozofii” (1945)* wygłosił dr hab. Tadeusz Kobierzycki – profesor filozofii w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie oraz profesor psychologii w Uniwersytecie Trnavskim w Słowacji.

Organizatorem posiedzenia był Zakład Teorii Poznania i Filozofii Nauki Instytutu Filozofii i Socjologii PAN w Warszawie, reprezentowany przez prof. dr hab. Alinę Motycką oraz doc. dra hab. Seweryna Blandziego. Instytut Historii Nauki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie reprezentowali: prof. dr hab. Stefan Zamecki, doc. dr hab. Andrzej Biernacki oraz doc. dr hab. Wiesław Wójcik.

W swoim referacie prelegent podkreślał przede wszystkim, że studium Bogdana Suchodolskiego zatytułowane *Dusza niemiecka w świetle filozofii* z 1945 r. próbuje udzielić odpowiedzi na pytanie, dlaczego Niemcy, będąc ojczyzną wybitnych filozofów i pisarzy, przyczyniły się do wybuchu II wojny światowej i na czym polega fenomen kulturowy, łączący ich wielkość z „małością”.

Podczas dyskusji podkreślano m. in., że w obszarze filozofii niemieckiej (J. H. Fichte, S. Freud, E. von Hartmann, G. W. F. Hegel, I. Kant, K. Marks, F. Nietzsche, A. Schopenhauer) mamy do czynienia ze swoistą konwersją – jednością myśli i bytu oraz ontologizowaniem. Dążący do zerwania z chrześcijaństwem i powrotu do politeizmu greckiego filozofowie niemieccy zaczęli zajmować się problematyką dotyczącą „bóstwa kulturowego”, w ramach której kategoria „bóg” była konsekwentnie zamieniana na inne kategorie (prof. T. Kobierzycki).

Można również polemizować z każdą postawioną przez B. Suchodolskiego tezą. Przede wszystkim nie można mówić o istnieniu filozofii niemieckiej jako takiej, a jedynie o jej pewnych dominujących tendencjach. Należy też pamiętać, że na gruncie polskim racjonalizm zwykło się kojarzyć z myślą Ch. Wolffa czy

J. F. Herbarta, a w filozofii niemieckiej głównym kryterium optyki w tym względzie była refleksja podejmowana m. in. przez I. Kanta, który jako rzecznik idealizmu niemieckiego rozpoczął swoje rozważania od sceptycyzmu. Filozofia niemiecka stanowi swoistą mistyfikację pojęciową, dlatego należy poważnie zastanowić się nad jej rewizją i reinterpretacją (prof. M. Potępa).

Prof. T. Kobierzycki zgadzał się z twierdzeniem, że w obrębie filozofii istnieje wiele obszarów domagających się nie tylko rewizji, ale i zdecydowanej reinterpretacji.

Seminarium podsumowała prof. dr hab. A. Motycka, dziękując zebranych za wzięcie udziału w spotkaniu i zapraszając na kolejne (19 czerwca 2009 r.), podczas którego prof. dr hab. Barbara Kotowa (Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu) wygłosi referat zatytułowany *O niektórych aspektach filozoficznej artykulacji idei natura versus kultura*.

Natalia Lietz

Instytut Historii Nauki PAN
Warszawa

POLFA W NIGERII – WYSTAWA W WARSZAWSKIM MUZEUM FARMACJI

W latach 60. XX w. polskie leki stały się towarem eksportowym, poszukiwanym zwłaszcza na rynkach trzeciego świata, w rejonach, gdzie ze względu na trudne warunki życia, niski poziom higieny oraz duże zaludnienie, istniało ogromne zapotrzebowanie na antybiotyki i środki bakteriobójcze. Sprzedażą polskich leków zajmowały się wówczas DAL – International Trading Company LTD., Zjednoczenie Przemysłu Farmaceutycznego Polfa oraz Centrala Importowo-Eksportowa Chemikaliów „CIECH”. Jednym z efektów współpracy tych przedsiębiorstw było utworzenie w 1970 r. polsko-nigeryjskiej spółki Polfa (Nigeria) LTD. Inicjatorem przedsięwzięcia był Konstanty Potocki, który został też jego pierwszym dyrektorem.

W początkowym okresie spółka zajmowała się głównie sprzedażą i dystrybucją leków, niebawem jednak podjęto decyzje o budowie fabryki w Lagos i już w 1973 r. rozpoczęto produkcję najbardziej potrzebnych na tamtejszym rynku leków – salicylanów i sulfonamidów. Kilka lat później dla zaspokojenia rosnącego popytu otworzono filie spółki, najpierw w miejscowości Aba, następnie w Kano. Zwiększono również asortyment oferowanych produktów o sprzęt medyczny oraz leki weterynaryjne. Spółka istniała do końca lat 90. ubiegłego wieku, a jej blisko 30-letnią działalność ukazuje wystawa *Polskie leki na czarny lądzie*.